# Dijous 16 de durant l'any

**Text de l'Evangeli (*Mt* 13,10-17):** En aquell temps, acostant-se els deixebles, li digueren: «Per què els parles en paràboles?». Ell, responent, els diu: «Perquè a vosaltres us ha estat donat de conèixer els misteris del regne dels cels, però a ells no (...).

Però benaurats els vostres ulls perquè hi veuen, i les vostres orelles perquè hi senten. En veritat, doncs, us dic: molts profetes i justos desitjaren veure les coses que veieu i no les veieren, i sentir les coses que sentiu i no les sentiren!».

***Las paràboles en Jesús***

Mn. Manel MALLOL Pratginestós
*(Terrassa, Barcelona, Espanya)*

Avui ens preguntem: ¿s'adrecen també a nosaltres aquestes paraules de Jesús? Amb Ell arriba la plenitud dels temps, i nosaltres ens trobem en aquesta plenitud, estem ja en el temps de Crist, en el temps de la salvació.

Certament que no hem vist Jesús amb els nostres ulls, però sí que l'hem conegut i el coneixem. I no hem sentit amb les nostres oïdes la seva veu, però sí que hem escoltat i escoltem les seves paraules. El coneixement que ens dóna la fe, tot i que no és sensible, és un autèntic coneixement, ens posa en contacte amb la veritat, i, per això, ens fa feliços, ens fa estar contents. No mirem Jesús com des del present al passat, sinó des del present al present, estiguem realment en el seu temps, un temps que no acaba.

—Jesus, la pregària i l'Eucaristia ens asseguren aquesta proximitat amb Vós, i fan que realment siguem feliços tot mirant-te amb ulls i orelles de fe.